

No tots els ocells viuen als arbres

© Aleix Aguilà

a partir d'*Un enemic del poble* de Henrik Ibsen
dramatúrgia, il·lustració i direcció
Aleix Aguilà

20/11 en endavant
Sala online

CLÀSSICS PER A CRIATURES

La comunitat en contra del bé comú

Que no s'espantin els pares. En l'obra original es parla de política i de sentiments, d'economia i de corrupció, de fets i de relats. El repte d'aquesta adaptació ha consistit en fer aquests conceptes més comprensibles per als més petits, i també en introduir-los al món ibsenià. És per això que podria ser una obra iniciàtica en el sentit teatral, però també en el sentit polític.

Per tal de fer més accessible la complexitat d'aquests temes, parteixo d'una dita grecollatina força coneguda: "Matar el missatger". Vol dir enfadar-se amb el portador de males notícies, en lloc de fer-ho amb l'autor dels fets considerats una mala notícia. No sabem si Ibsen coneixia o no la dita, però hi ha molta part d'aquest conflicte en el text clàssic i, malauradament, en l'actualitat.

A *Un enemic del poble* la comunitat està en perill. Un bacteri ha vingut per quedar-se i pot fer que emmalaltim o morim. Les reaccions de la societat s'extremen: hem de salvar primer l'economia o les persones? Per una part de la societat és un dilema estèril: primer les persones, és clar. Però què passa quan l'economia afecta el nostre gremi? El missatger, en aquest cas, també és el científic: el que veu venir la tragèdia i es llança immediatament a avisar tothom. Però la comunitat no sap, ni vol, ni pot escoltar-lo. Guiada pels poders polítics, no està disposada a perdre cap benefici econòmic.

No tots els ocells viuen als arbres és una adaptació lliure d'aquest clàssic. Una invitació a conèixer una història política a través d'una faula, sense deixar d'estimular la imaginació de les criatures, però tampoc sense donar l'esquena a la realitat.

Aleix Aguilà

Per què has escollit adaptar *Un enemic del poble*?

Se'm va proposar adaptar *Casa de nines*, també d'Ibsen, però vaig demanar si era possible un canvi perquè alguns dels temes d'*Un enemic del poble* em ressonaven tant amb l'actualitat que tenia ganes d'expressar-ho d'alguna manera. La meua incursió al món infantil va ser un any abans, amb la publicació d'un conte amb la il·lustradora Maria Beitia (*Rumba, la girafa que volava fent badalls*) a l'editorial Milrazones, i ja m'havia submergit en el món ibsenià en fer l'adaptació de *Hedda Gabler* amb la Companyia Solitària (també al Lliure).

Com has transformat el clàssic d'Ibsen per fer-lo apte per a criatures?

L'obra, a part de ser política (i per tant, econòmica), té una complexitat psicològica no només individual, també de grup. Una sèrie de temes poc "infantils". Imagina't el repte: explicar la desigualtat material i la manipulació de masses (o populisme) als nens. M'ho he hagut de posar fàcil i he adaptat el clàssic en format de faula, imaginant sobretot que l'adaptació podria ser iniciàtica. És a dir, que podria ser un conte que iniciés els més petits en la seva condició d'animals polítics.

Com ha estat el procés d'adaptar-lo, il·lustrar-lo, dirigir-lo i interpretar-lo?

M'he centrat molt en cada fase, separant molt els rols de dramaturg, il·lustrador i intèrpret. I m'he absorbit molt en cadascun. No pensava en la il·lustració quan feia l'adaptació. No pensava en la interpretació quan feia la il·lustració. En canvi, el rol de director m'ha anat acompanyant des del principi en forma de diàleg interior. Hi ha hagut molt bon equilibri entre tots els rols i a l'hora d'executar-los.

Com defineixes el teu treball d'il·lustrador?

Encara que sempre hagi dibuixat, crec que m'inauguro com a il·lustrador en aquest projecte, i per tant encara és aviat per definir-lo. Els meus dibuixos són força bruts, caòtics, abstractes. Fins ara l'acte de dibuixar era intuïtiu, irracional i, per tant, espontani i impulsiu. Poc formal, vaja. (Per qui en tingui curiositat, els podeu veure a #aleix_aguilà). Ser en un projecte com aquest et fa madurar perquè surts d'aquell estadi primari per donar forma i convertir tot això en un pont cap a un públic determinat. Com dic, és un salt cap a la maduresa perquè contribueix a entendre bé l'ofici i a identificar-t'hi. D'alguna manera, com deia Borges, la mescla de limitacions s'acaba convertint en el teu propi estil.

Ens recomanes algun artista visual?

@Manueltmarsol
@evavázquezdibujos
@Ishii_nobuo
@marc.majewski
@monikavaicenaviciene
@mariabeitia_illustration
@alfredokrespo
@zanderjanuta

#NoTotsElsOcells
#ClàssicsPerACriatures
#EILliuredelFutur

HORARI

A partir del 20/11
a les 17.00 h

DURADA

Entre 15 i 20'

IDIOMA

Català

LLOC

Sala online

EDAT RECOMANADA

Entre 5 i 7 anys

INTÈRPRET

Aleix Aguilà

MÚSICA

Xavier Dotras

EDICIÓ DE VÍDEO

Júlia Rabadán

PRODUCCIÓ

Teatre Lliure

Entitat concertada amb

Membre de

Amb la col·laboració de

Mitjans patrocinadors

Amb el suport de

Mitjans col·laboradors

932 289 747 · INFO@TEATRELLIURE.COM
PÇA. MARGARIDA XIRGU, 1 · PG. DE SANTA MADRONA, 40-46

Aquest document està dissenyat per ser llegit al mòbil. Estalvia't d'imprimir-lo i tot el planeta t'ho agrairà.

visita aquí el nostre web

